

ЗАВИСТЛИВИЯТЪ МОХАМЕДЪ

(Арабска народна приказка).

Али-Баба бѣше бѣденъ, но добродушенъ човѣкъ. Прехранваше се отъ една градина, взета подъ наемъ отъ пашата, мѣстниятъ управителъ. Живѣеше скромно и безгрижно.

Една година въ градината израстна като по чудо една грамадна зелка, която надминаваше по голѣмина нѣколко пѣти обикновенитѣ зелки. Съседитѣ му идѣха да я гледатъ и се чудяха.

— Добри пари ще вземешъ за нея, Али-Баба, казваха тѣ.

Но Али-Баба не мислѣше да продава зелката.

— Нѣма да стана кой знае колко богатъ, ако я продамъ, казваше си той. Ще я подаря на пашата, комуто има толкова много да благодаря, за дѣто ми даде градината си да я обработвамъ. Колко ли ще се зарадва той, като види, какви грамадни зелки могатъ да се родятъ въ неговата градина?

Когато дойде време да се бере зелето, Али-Баба отсече зелката, изчисти я и я отнесе на пашата, който, наистина, се много зарадва, но не толкова за подарѣка, колкото за добродушието на Али-Баба.

Трогнатъ отъ това внимание, пашата даде на добрия Али-Баба петъ жълтици бакшишъ. Али-Баба отначало отказваше да приеме паритѣ, но следъ силното настояване на пашата, прибра ги, поблагодари му и си излѣзе твърде много възрадвавъ.

Али-Баба разправи на всички за великодушието и щедростта на пашата.

Неговиятъ богатъ съседъ, Мохамедъ, като чу новината, цѣла нощъ не можа да наспи отъ завистъ.

На сутринята той отиде въ своята кошара, хвана най-добрия овенъ, върза го за рогата и то отведе при пашата.

— Ако за една нищо и никаква зелка дрипавиятъ Али-Баба можа да получи 5 жълтици, колко ли ще